

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθό μέρος κρίνει ότι οι χορηγηθείσες στις Caremar, Toremar, Siremar και Saremar επιδοτήσεις για την παροχή δημόσιων υπηρεσιών συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 της Συνθήκης,
- επικουρικός, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθό μέρος χαρακτηρίζει ως νέες και όχι ως υφιστάμενες ενισχύσεις τις επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν στις Caremar, Toremar, Siremar και Saremar για την παροχή δημόσιων υπηρεσιών,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με τα προβληθέντα στην υπόθεση T-265/04, *Adriatica di Navigazione κ.λπ. κατά Επιτροπής* (1).

(1) Δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην ΕΕ.

Προσφυγή του Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 22 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση T-295/04)

(2004/C 251/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Το Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén, με έδρα τη Χαέν (Ισπανία), εκπροσωπούμενο από τον δικηγόρο José Francisco Vázquez Medina, μέλος του δικηγορικού συλλόγου της Χαέν, άσκησε στις 22 Ιουλίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει άκυρο ipso jure το άρθρο 1, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 864/2004 του Συμβουλίου,
- να αναστείλει την έκδοση της απόφασεως επί των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Το προσφεύγον προσβάλλει την ως άνω διάταξη κατά το μέρος που λαμβάνει υπόψη για τον καθορισμό της απευθείας ενισχύσεως προς τους παραγωγούς, αποκλειστικώς για το ελαιόλαδο, πέραν των άλλων τριών περιόδων εμπορίας που προβλέπονται για τους λοιπούς τομείς της γεωργίας (2000/2001, 2001/2002 και 2002/2003), και την περίοδο εμπορίας 1999/2000.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη διάταξη, πέραν του ότι δεν είναι αιτιολογημένη, γεγονός που συνιστά παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως των πράξεων, εισάγει δυσμενή διάκριση εις βάρος ορισμένων περιοχών και μεγάλου αριθμού γεωργών, δεδομένου ότι κατά την περίοδο εμπορίας 1999/2000 η παραγωγή στην Ανδαλουσία, και ιδίως στη Χαέν, υπήρξε πολύ περιορισμένη. Έτσι, εκ μόνου του γεγονότος ότι η ενίσχυση υπολογίζεται βάσει της εν λόγω περιόδου εμπορίας, οι ελαιοπαραγωγοί της Χαέν, καθώς και αυτοί της Κόρ-

δοβας και της Γρανάδας, υφίστανται σοβαρή ζημία και, κατά συνέπεια, άνιση μεταχείριση.

Τέλος, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι συντρέχει κατάχρηση εξουσίας.

Προσφυγή των Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos και Antonio Parras Rosa κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 22 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση T-297/04)

(2004/C 251/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Οι Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos και Antonio Parras Rosa, κάτοικοι Χαέν (Ισπανία), εκπροσωπούμενοι από τον δικηγόρο José Francisco Vázquez Medina, μέλος του δικηγορικού συλλόγου της Χαέν, άσκησαν στις 22 Ιουλίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει άκυρο ipso jure το άρθρο 1, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 864/2004 του Συμβουλίου,
- να επιφυλαχθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με αυτούς της υποθέσεως T-295/04.

Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση T-304/04)

(2004/C 251/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον avvocato dello Stato Antonio Cingolo, άσκησε στις 22 Ιουλίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2004) 1812 τελικό, της 19ης Μαΐου 2004, με την οποία κρίθηκε ότι οι ενισχύσεις που χορήγησε η Ιταλία (βάσει του νόμου 394 του 1981) με τη μορφή δανείου με ευνοϊκούς όρους στη WAM s.p.a. ύψους 104 313,20 ευρώ από τις 24 Απριλίου 1996 και ύψους 106 366,60 ευρώ από τις 9 Νοεμβρίου 2000 [κρατική ενίσχυση C 4/2003 (πρώην NN 102/2002)] ήταν παράνομες και έπρεπε να επιστραφούν,